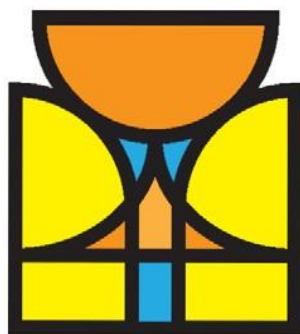

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

**2024
16**

*Epištola Žižkovským
Neděle 12. května 2024*

*Hospodine, slyš můj hlas, když volám,
smiluj se nade mnou, odpověz mi!
(Ž 27,7)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla určena na Potravinovou banku.

Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

V sobotu proběhl sborový výlet na Žernovku. Za velmi milé přijetí a pohostinnost děkujeme manželům Řůžičkovým. Všem, kdo jste se zúčastnili, děkujeme za společně strávený čas.

Program následujícího týdne:

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing. V 18:30h se sejde hodpodářská komise.

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi, v 19h se koná schůze staršovstva.

Ve čtvrtek jste srdečně zváni na autorské čtení Moniky Hojné, při kterém bude uvedena nová knížka Jabka z borovice. Setkání se koná od 19h v prostorách sboru. Společně s Diakonií (SCPS) letos pořádáme dětský **přífarský tábor**. Konat se bude od 19.8. do 23.8.

Letošní sborová dovolená se koná v termínu od 28.8. do 1.9.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: : Sk 1, 6-12

⁶ Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ ⁷ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ⁸ ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ ⁹ Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. ¹⁰ A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu ¹¹ a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“ ¹² Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu.

EVANGELIUM: Jan 5, 1-17

Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma. ² V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí. ³ V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. [čekajících na pohyb vody. ⁴ Neboť anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu. Kdo první po tom zvíření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí.] ⁵ Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let. ⁶ Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: „Chceš být zdráv?“ ⁷ Nemocný mu odpověděl: „Pane, nemám nikoho, kdo by mě donesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří. Než se tam sám dostanu, jiný mě

*předejde.“ 8 Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lože a chod!“
9 A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil.
Toho dne však byla sobota. 10 Židé řekli tomu uzdravenému:
„Je sobota, a proto nesmíš nosit lože.“ 11 Odpověděl jim:
„Ten, který mě uzdravil, mi řekl: Vezmi své lože a chod!“
12 Zeptali se ho: „Kdo je ten člověk, který ti řekl: Vezmi je a chod?“
13 Ale uzdravený nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se mu ztratil v zástupu, který tam byl. 14
Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu:
„Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!“
15 Ten člověk šel a oznámil Židům, že je to Ježíš, kdo ho uzdravil.
16 A proto Židé začali Ježíše pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu. 17 On však jim odpověděl: „Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.“*

KÁZÁNÍ

*Každého dne se něco končí,
něco překrásného se končí*

a

*každého dne se něco počíná
něco překrásného se počíná.*

Říká český básník a ještě před tím čteme verš: Bílým šátkem mává, kdo se loučí.

A já si u toho představuju, jak stojím na perónu, na nástupišti a mávám tím bílým šátkem za vlakem, který odjíždí. A hlavou mně prolétnou záběry, jako stříh kamery, kdy já se takto loučila. A taky se do mne zaryl obraz ukrajinského muže, jak se loučí se svou malou dcerkou. A mává a mává a pláče.

A kdyby ten vlak místo odjíždění najednou začal stoupat vzhůru k nebi, asi bych z toho byla tak zaskočená, že bych i zapomněla mávat...

A takhle nějak jsou z toho zaskočení a překvapení učedníci. Ti ovšem nestojí na žádném nádraží, ale na Olivové hoře a k nebesům nějak stoupá Ježíš. Ježíš, který s nimi ještě před chvilkou mluvil.

To je svátek Nanebevstoupení, který letos připadl na uplynulý čtvrtek. A váže se k němu příběh, který jsme četli jako první čtení. A krásně se na něj hodí ta básníková slova: *Něco překrásného se končí.*

Ještě před chvílí s Ježíšem mluvili, ještě před chvílí stál vedle nich. A už s ním nebudou rozmlouvat ani stolovat. Dokonce ani oni, ani těch jedenáct apoštolů, co jich teď zbývá.

Apoštol Pavel časem napíše do Korintu: *Ačkoli jsme dříve viděli Krista tělesně, nyní už ho takto neznáme.* A docela dobře to vystihne.

Ano, něco překrásného by mělo také začít. Ale na to si apoštolové musejí ještě počkat.- Na seslání Ducha o letnicích. Které si připomeneme příští neděli. Ta dnešní neděle se tak nějak krčí mezi těmi dvěma svátky. Cosi už skončilo a cosi nového ještě nezačalo. (Čekání na naději.)

Každou ztrátou jako by nás kus ubylo a potřebujeme čas, aby se rána zacelila, abychom zase dorostli. Ztráta přítele, blízké osoby, zdraví, zaměstnání... Potřebujeme různě dlouhý čas, jsme smutní. Potřebujeme se zastavit, usebrat, a nakonec hledat něco, co nám otevře nové výhledy.

A pro tenhle zvláštní mezičas jsem si vybrala příběh z Janova evangelia.

ii.

Na první pohled to vypadá prostě jako jedno z Ježíšových uzdravení. Je tam někdo nemocný a je tam Ježíš, který s ním krátce pohovoří a pak mu pomůže. Tím by takový příběh v ostatních evangeliích nejspíš skončil. Ale Jan nám k tomu ještě přidá navazující rozhovor.

iii.

Ale tentokrát je to uzdravení trochu jiné, než jsme zvyklí. Je jiné a jinde. Nejsme jako obvykle v Kafarnaum nebo někde v blízkosti Genezaretského jezera. Jsme přímo v Jeruzalémě, u Ovčí brány. A vypadá to, že jsme přímo v lázních. Je tady léčivá voda a spousta nemocných – spousta lázeňských hostů- kteří čekají na vhodnou chvíli, aby se do té vody mohli ponořit. A zdá se, že se tu léčí nemoci pohybového ústrojí.

Jan nás upozorní, že je tam kolem té léčivé vody sloupořadí. Prostě kolonáda. Nacházíme se v lázních. A je zde vše potřebné, čím to tam člověk může vybavit. Čím to tam může vybavit člověk. Dál už to tak úplně nezávisí na lidech. Ta voda má být léčivá jen, když se rozčeří, rozvíří. Přesněji řečeno: když ji rozvíří anděl, který do ní vstoupí. Prostě být s andělem v jedné vodě přináší léčivé účinky.

iv.

Až potud to všechno vypadá dokonale a utěšeně. Lázně, ve kterých se čas od času dějí zázraky. Ale i tady, v lázních, uprostřed radostného reje, může být někdo sám. Tak jako ostatně všude. Stačí, že nemá nikoho, kdo by ho do té zázračné vody v pravou chvíli popostrčil. Sám, vlastními silami, se tam nedohrabe. Takže ho pokaždé, když se voda začne vířit a čeřit, předběhnou jiní. A takhle to jde rok za rokem...

Ježíš si ho všimne. Mluví s ním. A pomůže mu.

Tentokrát bez jakýchkoli zázračných efektů a zdá se, že i bez zbytečné pozornosti zástupů.

Zázračné efekty v tomto případě dělá anděl, který tam někde u kolonády čeří vody. Ježíš jen tomu postiženému řekne: *Vezmi své lehátko, vstaň a chod'!*

v.

Pozornost nevzbudí to uzdravení samo, ale až to, jak si dříve ochrnutý teď nese domů svou rohož, nebo na čem to ležel. Ona je totiž sobota – den odpočínutí. A stěhovat postele nebo rohože zrovna v den odpočínutí, to se nedělá, to je docela provokace. Zvláště, když se ukáže, že je za tím vším Ježíš.

Vyčítat mu, že někoho uzdravil, to asi dost dobře nejde, tak se to celé přesune na hádku o sobotu. O to, co se v den odpočínutí dělat smí nebo nesmí.

vi.

Sobota – tedy den odpočínutí – je jako většina svátků a symbolů více vrstevná. Jednou se vysvětluje tím, že šest dní Bůh pracoval na stvoření světa, ale sedmého dne už odpočinul. A podruhé se vysvětluje tím, že jsme byli otroky v Egyptě, ale Bůh nás vysvobodil. Proto ani otroka nebudeš nutit pracovat v sobotu. Pamatuj, že jsi byl také otrokem.

Volně řečeno: šest dní Bůh zápasil s chaosem a sedmého dne byl dokončen svět. Šest dní jsme otročili v Egyptě, ale sedmého dne nás Bůh vyvedl na novou cestu.

Sedmý den je dnem vzniku, dnem slavnostního otevření, dnem vysvobození, dnem vítězství...

Sedmý den je také ochutnávkou toho odpočínutí, které teprve přijde jednou v plnosti.

vii.

Ježíš jako by těm, které tak pobuňuje říkal: šest dní jste ochotni uzdravovat, nebo aspoň tolerovat, že někdo jiný uzdravuje. Šest dní jste ochotni zápasit o dobro a o vítězství dobra ve světě. Sedmého dne už ale ne, protože sedmého dne Bůh odpočívá. – Tímto úzkostlivým nicneděláním, zvěstujete Boha, který v šesti dnech stvořil svět, a od té doby na něj kašle. Od té doby jen odpočívá a nic nedělá, nanejvýš se dívá.

Ježíš naopak zvěstuje Boha, který si nedopřeje odpočinek a zase dále tvoří. Protože naše utrpení, náš hřích, naši hloupost, kterou si navzájem ubližujeme, to všechno Bůh chápe jako skvrnu na svém stvoření, nedokonalost, která musí být dalším tvořením odstraněna.

To, že Bůh vysvobodil nějaké otroky z Egypta- to je pokračující stvoření – a sobota to připomíná.

To, že poslal svého syna, to je to slovo, které bylo na počátku. Až mesiášský věk a Boží království, to bude ten sedmý den, kdy si Bůh se zalíbením odpočine.

vii.

Rozdíl v těchto dvou pojetích je v tom, jestli Bůh na počátku stvořil svět a teď už jenom odpočívá a odněkud shora se jenom dívá, co my s tím světem děláme. Nebo jestli si odpočinul a pracuje dál.

A v neděli mezi Nanebevstoupením páně a Sesláním Ducha si myslím, že k tomu můžeme přidat i Ježíše. Ta jedna možnost by byla, že teď už se jenom odněkud shůry dívá, co ta jeho církev na světě vyvádí.

Druhá – správnější možnost je to, co říká na konci našeho textu:

Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,

uč nás porozumět tvému působení v našich životech, tvé lásce.

Vždyť i my s tebou můžeme mluvit, stolovat, diskutovat, být s tebou, i když to vždycky bude jiné, než jak to zažívali tvoji první učedníci.

Pane Ježíši Kriste, uč nás správnému vztahu k práci.

Často přeceňujeme naše úsilí a neumíme se zastavit, spočinout, být s tebou.

Myslíme na všechny upracované i na ty, kteří nemají co na práci a nevědí si se svým životem rady.

Prosíme, vstupuj do všech bolestí, útrap, strachů.

Prosíme, vstupuj do míst, kde vládne nenávisť, zášť a diktatura.

Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: 1 Kor 3, 16-17

*Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá?
Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je
svatý, a ten chrám jste vy.*

POŽEHNÁNÍ:

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010